

VUOSIKOKOUS LAHDESSA 21.8.2010

[Takaisin toiminta sivulle](#)

Kukitetut naisemme Hennalan Upseerikerhon pihamaalla

Vas. Taina Karrikka, Pirkko Konttinen, Sirkka Mäkinen, Helvi Karrikka, Auli Raunio, Hillevi Aarnipuro, Pirkko Valpasvuo-
Jaatinen, Leena Aunoila, Ulla Tuominen ja Raija Karhu.

Kokouspaikkana oli **Hennalan Upseerikerho** Lahdessa. Osallistujia oli kaikkiaan 25. Lisäksi oli vieraana sukututkijamme **Simo Salomaa**. Perinteiseen tapaan tilaisuus aloitettiin juomalla ensin kahvit. Vuosikokouksen avasi puheenjohtaja **Jukka Karrikka** toivottaen osanottajat tervetulleiksi **WIGILANT- sukuseura ry:n** sääntöjen mukaiseen vuosikokoukseen. Jukka toivotti tervetulleeksi vieraamme Simo Salomaan. **Tapani Konttinen** esitteli Simon, joka sitten kertoi tarkemmin itsestään sekä kaukaisesta sukulaisuudestaan Wigilantin Abrahamilaiseen sukuhaaraan. Simo on keväällä jäänyt eläkkeelle Wienissä, missä hän on tehnyt elämäntyönsä ja asuu edelleenkin perheensä kanssa. Kesät Simo viettää suurelta osin nuoruutensa maisemissa Jokioisissa, missä hänellä on kesäasunto lähellä sukumme historiaan liittyvää entistä lampuottila "Pekkaa".

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin **Taina Karrikka** ja sihteeriksi Tapani Konttinen. Kokouksessa käsiteltiin sääntöjen edellyttämät vuosikokousasiat. Uudeksi puheenjohtajaksi kolmivuotiskaudeksi 2010-2013 valittiin **Tarmo Tuominen**. Hallituskin muuttui hiukan. Uutena valittiin hallituksen varsinaiseksi jäseneksi **Hannu Aunoila**. Uuden hallituksen kokoonpano on esitetty sivulla [sukuseura/hallitus](#). Eroava puheenjohtaja Jukka Karrikka nimitettiin sukuseuran oltermanniksi. Jukalle luovutettiin sukuseuran viiri no 6 kukkien kera.

Tapani Konttinen esitteli sukuseuran historiikkiprojektin. Historiikkitoimikunta oli päättänyt aikaisemmista keskusteluista poiketen esittämään, että vuoden 2005 tapaisen mapin sijasta tehdäänkin kirja, koska se tulee jopa edullisemmaksi kuin mappi. Tapani Konttinen esitteli kirjaprojektin yksityiskohtaisen aikataulun. Tavoitteeksi on asetettu, että kirja on valmis 1.8.2011 eli ennen Wigilant-sukuseuran 10-vuotisjuhlaa. Kirjan taiton on lupautunut hoitamaan Matti Konttinen ja kannet suunnittelemaan Taina Karrikka. Historiikkitoimikunta valtuutettiin jatkamaan kirjaprojektin toteuttamista. Mappiversio ei saanut enää kannatusta. Taina Karrikka esitteli luonnoksiaan kirjan kansiksi ja suoritettiin neuvoo-antava äänestys, joka kuitenkin ei mitenkään sido Tainaa. Kuitenkin "vihreä" versio voitti "retuliinin".

Esityslistalle oli merkitty **Reijo Vuontelon** puheenvuoro. Puheenvuoronsa aluksi Reijo muisteli sukuseuran syntyvaiheita. Hän oli selvittänyt Wigilant-suvun taustoja aina 1500-luvulle saakka huomatakseen, että Ilpo Karrikka oli hänen tietämättään tehnyt saman selvitystyön. Abrahamilaisen sukuhaaran mukaantulon perustamaan sukuseuraa katsoi Reijo parhaaksi saavutukseksi seuran syntyvaiheessa. Reijon piti pitää puhe naiselle, mutta kun hän oli hukannut valmisteleman puheen muistiinpanot, päätti hän laulaa. Reijo esitti hienosti ilman säestystäkin Nils-Eric Fougstedtin säveltämän ja Reino Hirvisepän sanoittaman kauniin rakkauslaulun "Sua vain yli kaiken mä rakastan, olet taivaani päällä maan". Hieno ele Reijolta ja samanaikaisesti laulun kanssa kukitti Hannu Aunoila naisemme ruusuilla.

Kokouksen puheenjohtaja Taina Karrikka päätti kokouksen kiittäen vuosikokouksessa mukanaolijoita ja toivottaen sukuseuralle, sen puheenjohtajalle ja hallitukselle hyvää menestystä tulevina vuosina.

Kokouksen jälkeen astui areenalle majuri evp. **Pentti Lantta**, joka selosti Hennalan varuskunnan historiaa. Varuskunta on perustettu jo Venäjän vallan aikana. Enin osa kasarmialueen rakennuksista onkin peräisin viime vuosisadan alkupuolelta. Alueen maakaupaa allekirjoitettiin 1911, mistä ensi vuonna tulee kuluneeksi sata vuotta. Hennalan kasarmialueella toimii LahSpEK sekä Lahden varuskunta, mihin kuuluu useita varusmiehiä kouluttavia yksiköitä mm. Urheilukoulu. Lantan esityksen punaisena lankana oli **Antero Aakkulan**

(maj.evp/colonel ret.) elämäntarinan liittyminen Hennalan kasarmiin. Aakkula oli Jatkosodan jälkeen määrätty Lahden Sotilaspiiriin ns. 2. ye-upseeriksi, joiden tehtävänä oli omalla alueellaan hoitaa asekatkenta NL:n miehityksen varalta. Hankkeen paljastuttua osa asekatkijöistä joutui oikeuden eteen ja sai linnatuomion, mutta osa pakeni Suomesta. Aakkula kuului viimeksi mainittuihin. Hänen pakomatkinsa alkoi Hennalan rakennuksesta no 5, joka näkyy ryhmäkuvissamme taustalla. Vaikeuksien jälkeen hän päätyi USA:n armeijaan ja yleni everstiksi. Aakkula oli ns. Marttisen miehiä. Asekatkenta todennäköisesti pelasti Suomen NL:n miehitykseltä.

Lantan esitystä seurasi kiertoajelu Lahdessa, jolloin aloitettiin kierroksella Hennalan kasarmialueella. Erinomaisena oppaana oli evl. evp **Seppo Toivonen**. Kuulimme perusteellisen selvityksen Hennalan rakennuksista, niiden historiasta sekä nykyistä toimintoista varuskunnan alueella. Kiertoajelulla Lahden kaupungin alueella mielenkiintoisimpia kohteita olivat hiihtostadion, missä pidetään Salpausselän kisat sekä satama. Yllättävä uusi tieto oli, että sataman rautatieasema on Venäjän vallan aikana ollut Venäjän toiseksi vilkkain tavara-asema. Toivonen kertoi myös Lahden vankasta perinteestä puurakentamisessa. Näimme puisia 3-4 kerroksisia asuintaloja, joita vähemmän on muualla päin Suomea. Puu on myös Sibelius-talon keskeinen rakennusmateriaali.

Alunperin oli tarkoituksena, että olisimme syöneet juhlaillallisemme Hennalan Upseerikerhon suuressa salissa. Reijo oli tilannut jo orkesterinkin viihdyttämään iltaamme. Upseerikerhon ravintoloitsija oli saanut kuitenkin tilauksen suuremmalta porukalta ja hän kylmästi perui meidän varauksemme, mistä oli sopinut Reijon kanssa. **Harvinaisen törkeä tempu!** On tietysti ymmärrettävää, että yrittäjä pyrkii maksimoimaan liiketoimintansa voiton, mutta joku arvo pitäisi kuitenkin antaa liikemiesmoraalille sekä tehtyjen sopimusten kunnioittamiselle. Ravintoloitsija tarjosi meille Upseerikerhon sijasta litissä olevaa ravintolaansa. Emme ottaneet tarjousta vastaan, vaan varasimme pöydät satamassa sijaitsevasta Ravintola Casselistä. Ruoka oli hyvää ja tunnelma hilpeä kaikesta huolimatta.

Sunnuntaina oli vielä Orimattilassa tutustuminen kuvataiteilija Soile Yli-Mäyryn taidelinna Kehräämöön, missä toimi mm. Maria Drockilan kynttiläpaja näyttelyineen. Vuosikokous oli oheisohjelmineen onnistunut tilaisuus. Parhaat kiitokset Reijolle järjestelyistä ja suuresta vaivannäöstä. Ehkäpä tapaamme ensi vuonna sukuseuramme täyttäessä 10 vuotta Tallinnan risteilyllä!

-webmaster-

